

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Картозія Лоліта Шалвівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки:

1) на відповідність частині першій статті 8 Конституції України приписів пункту 1 частини першої статті 176 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України) – щодо належності з точки зору зазначеного положення ЦПК України вимоги позову про стягнення грошових коштів, об'єктом якого є моральна шкода, до вимоги, що має ціну позову;

2) на відповідність частині другій статті 3, частині третій статті 8, частині першій статті 55 Конституції України приписів пункту 2 частини третьої статті 389 ЦПК України – щодо не включення законодавцем до зазначеного положення ЦПК України рішень судів першої та апеляційної інстанцій, прийнятих за зверненнями до суду для захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина безпосередньо на підставі Конституції України.

На думку заявниці, приписи пункту 1 частини першої статті 176 ЦПК України не відповідають вимозі юридичної визначеності як складової принципу верховенства права, а застосування Верховним Судом приписів пункту 2 частини третьої статті 389 ЦПК України не забезпечило дієвості та ефективності правосуддя її у справі.